

Meditations for Advent
Preparing for Christ's Birth
Vassilios Papavassiliou

Introduction

Advent - derived from the Latin *adventus*, meaning “coming” - is a word that is not often used by Orthodox Christians living in the Eastern parts of the world. It is used more frequently by Orthodox Christians living in the West, for the simple reason that when they say “Advent”, other Christians immediately understand they are referring to a period of preparation before the Great Feast of Christmas, the Nativity of Our Lord. However, there are three key differences between Orthodox and Western Advent:

- 1) Advent in Western Christianity begins on the fourth Sunday before Christmas, while in the Orthodox Church it begins forty days before Christmas (November 28).
- 2) Western Advent is focused on both the First and Second Comings of Christ, whereas the primary focus of Orthodox Advent is the Incarnation of our Lord.
- 3) Advent Sunday marks the beginning of the liturgical year in the Western Churches, while the ecclesiastical year of the Orthodox Church begins on September 14.

The Nativity Fast

One of the ways in which Orthodox Christians prepare for the Feast of the Nativity is through fasting. Being a forty-day period, Advent is sometimes referred to as “Lent”, not far different from the Great Lent that precedes Pascha (Orthodox Easter). Similarly, Christmas is sometimes referred to in our service books as “Pascha”, and it has also been described as the “Winter Pascha”.

While the Nativity fast is not as strict as the fast of Great Lent (fish is not prohibited on most days until the last week of Advent), the principle of fasting is the same: we prepare ourselves physically and spiritually for the coming Feast by simplifying our lives, curbing our appetites, and controlling our desires in order to increase our charity, intensify our prayer, and train

Розважання на Різдвяний Піст.
Підготовка до Христового Різдва
Васіліос Папавассіліу

Вступ

Адвент - з латинської мови *adventus*, означає “пришестя” - це слово, яке рідко вживають православні християни, які проживають у східних частинах світу. Воно вживається частіше православними християнами, які живуть на Заході, з простої причини коли вони кажуть “Адвент”, то інші християни зразу зрозуміють, що вони говорять про період приготування перед великим святом - Різдвом, перед народженням нашого Господа. Адже, є три головні різниці між православним і західним Адвентом (Різдвяний постом):

- 1) Адвент у західному християнстві розпочинається у четверту неділю перед Різдвом, оскільки в Православній Церкві Адвент починається 40 днів перед Різдвом (28-го листопада).
- 2) Західний Адвент (Різдвяний піст) зосереджений на Перший і Другий Прихід Христа, натомість головна зосередженість православного адвенту (Різдвяного посту) є Воплочення нашого Господа.
- 3) Неділя Адвенту – це початок літургійного року в Західних Церквах, а початок церковного року в Православній Церкві настає 14-го вересня.

Різдвяний Піст

Один спосіб, яким православні християни приготуються до свята Різдва є прощення (піст). Будучи сорокаденним періодом, Адвент інколи називають “постом”, не дуже він різниться від Великого Посту, який закінчується Пасхою (православний Великдень). Подібно до того, Різдво інколи називають “Пасхою” в наших богослужбових книгах, і Різдво теж називають “Зимовою Пасхою”.

Оскільки Різдвяний піст не є таким строгим як Великий піст (рибні продукти не є заборонені майже на всі дні крім останнього тижня Різдвяного посту), принцип пощення залишається тим самим: ми себе приготуємо фізично і духовно до надходячого свята зміною нашого життя, приборканням власного апетиту, і стриманням власних бажань аби збільшити

ourselves to “fight the good fight” (1 Tim. 6:12), which is the battle with our passions. The meaning and purpose of fasting is a subject I have already covered in *Meditations for Great Lent: Reflections on the Triodion*, and I do not wish to repeat what I have already explained there. For this reason, fasting is an element of Advent that I will not be reflecting on in this book.

Orthodox Worship

As with Great Lent, so too with the Nativity Fast, the approaching feast is prepared for not only by abstinence, but also through the profound meaning of the biblical readings and the hymns (contained in the hymnbooks known as the *Menaia* for November and December) that we hear in church during this season.

Because the main focus of Advent is our preparation for the Nativity - the Incarnation of the Son of God - the hymns for the season are shot through with references and allusions to the Old Testament: the Church's preparation over the centuries for the advent of the messianic Kingdom, which came in the person of Jesus Christ, the long-awaited Messiah. It would therefore be no exaggeration to say that Advent is one great Bible study that sheds light on the meaning of the Old Testament as a preparation for the New. It is certainly no coincidence that so many Old Testament prophets are commemorated during this period.

Advent therefore signifies the Church's journey through the ages - its preparation for the coming of Christ into the world. Every Advent we are called to participate in the Church's journey from expectation to fulfillment, from preparation to joy. Thus the Church's services do not speak of Christmas as a mere historic event that occurred some two thousand years ago, but as something that is real and present here and now: “Today the Virgin comes to the cave”; “Today the Virgin gives birth”; “Today heaven and earth have been made one”.

It is this “today” of the Church - the “today” of God that traverses the centuries - which gives full meaning to Advent and to every Feast and season of the Orthodox Church.

нашу любов, посилити нашу мо-литву, і привчити себе “боротися добрим подвигом віри” (1 Тим. 6, 12), а це боротьба з нашими пристрастями. Значення і мета пощення є предметом, які були обговорені в книжці п.н. “Розважання на Великий піст: Роздуми на Постову Тріодь”, і ми не хочемо повторювати те, про що вже говорилося. Про це, пощення, яке є елементом Різдвяного посту, ми не будемо роздумувати в цій книжечці.

Православне богослужіння

Так як з Великом постом, і з Різдвяним постом, ми підготовляємося до надходячого свята не тільки стриманістю, але і застановляючись над глибоким сенсом біблійних читань і піснеспівів (вміщених у книгах *Мінеї* на місяць листопад і грудень), які ми чуємо в церкві впродовж цілого періоду.

Тому що основна увага Різдвяного посту є наше приготування до Різдва - до Воплочення Божого Сина - піснеспіви періоду є переповнені посиланнями та натяками, які взяті зі Старого Завіту: приготування Церкви цілими століттями до пришествя (приходу) царства Месії, яке прийшло в особі Ісуса Христа, довгоочікуваного Месії. Отже, це не буде перебільшенням коли скажемо, що Різдвяний піст є одним великим вивченням Біблії, яке просвічує (пояснює) зміст Старого Завіту як підготовку до Нового Завіту. Тому не випадково багато старозавітних пророків згадано в цей період.

Різдвяний піст проповідує паломництво Церкви крізь віки - її підготовку до пришествя (приходу) Христа в світ. У кожному Різдвяному пості ми покликані брати участь у паломництві самої Церкви від очікування до завершення, від приготування до радості. Таким чином, богослужіння Церкви не говорять про Різдво, як якусь історичну подію 2000 років тому, але як щось реальне і присутнє тут і тепер: “Діва сьогодні йде родити у вертепі”, “Діва сьогодні родить”, “Небо і земля нині з'єдналися”.

“Днесь” (сьогодні) Церкви - це “днесь” (сьогодні) Бога впродовж віків - яке дає повне значення Різдвяному посту і кожному святау і періоду Православної Церкви.